

„Lehet, hogy a Mennyek országa teremtmény?”

KÉRDÉS:

Kedves János, Testvérek!

Az utolsó keddi összejövetelünkön Jézus azon kijelentéséről beszélgettünk, hogy "A Mennyek országa bennetek van". Mikor Márti feltette a kérdést, lehet, hogy a Mennyek országa teremtmény? bennem felötlött egy gondolat, amin, azóta is sokat törtem a fejem, és szeretném tudni a véleményeteket.

Úgy gondolom, hogy a Mennyek országa egy lelkiület, ami mindenki benn van, mert szellemi lények vagyunk, odaátról, a hazánkból hoztuk, de csak gondolkodás átalakítással, sok tanulással látunk rá, tudatosul bennünk. Nagyon hasonlít az Örömnünnep témájához, aki nincs a szeretet körében, annak számára nem létezik Jézus, aki nem "bányássza ki" magából ezt a lelkiületet az nem is tud róla, nem tudja élni. Ez nekem nagyon összecseng az Angyalkönyv azon tanításával, hogy a 100 kötelet 100 fénysugárrá kell alakítanunk magunkban, az utolsó után válunk EMBERRÉ.

Előre is köszönöm a válaszaitokat: Annamari

VÁLASZOK:

Kedves János!

05.10.

Lukács evangélium 7. fejezetében találjuk azt a mondatot, ami kérdésként merült fel közösségünkben. A mondat a következő. Egy alkalommal a farizeusok megkérdezték Jézust, hogy mikor jön el az Isten Királysága? Jézus pedig azt válaszolta, nekik, nem szemmel látható módon jön el, sem itt, sem ott, mert az Isten Királysága bennetek van. A farizeusok, gondolom nem nagyon értették Jézus válaszát, de Ő mégis az igazságot mondta.

Mi már tudjuk ennek a tanításnak a helyes értelmezését, mert az Atya, minden emberben belé helyezi az Ő szellemmagját, és hosszú életeken keresztül, kínnal és keservvel, akár örömben és bánatban, felismeri emberlétét és megélve azt, jó esetben, így fejlődve Teremtője felé. Bizonyára jól tudta Jézus, hogy nem értik Őt, de Ő csak az igazságot taníthatja.

Bocsánat a kitérőért, visszatérek a kérdéshez. A már említett mondat felvetette, azt a kérdést, hogy akkor a Mennyország teremtet? Bizony ennek nem sok realitását látom, hiszen Szellem az Isten, így Szellemben és (Való) Igazságban imádjuk Őt, olvassuk János evangéliumában, (Jn.4,24).

Tehát azt mondhatjuk, hogy az Atya otthona a Mennyország, emberi gondolkodás szerint. Ugyanakkor a teremtet világ az Ő teste, és minden az Ő műve Ak. 21. besz. Ezen kívül az angyal arra biztatja tanítványait, hogy mindenben lássák meg Őt.

Máté evangéliumában több helyen találkozunk Jézus példázataival, mikor a Földön járva hasonlóságokkal fejezte ki az Egek Istene Királyságának létét és milyenségét. A földi élet számos helyzetét használta fel arra, hogy némi fogalmunk legyen az Isten országáról.

Az érdekes, változatos, és nem utolsó sorban tanulságos példabeszédekből, mindig az-az erkölcsi tanítás értelmezhető, hogy a jó, bár tudjuk, hogy az abszolút jó csak az Isten, de a Hozzá tartozni akaró ember, „jó vonatra szállt” (Feri bácsira emlékezve), most is, és majdan az átalakuláskor.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a Teremtő és a teremtett Világ kapcsolatban van egymással. Ez nemcsak akkor volt így mikor Jézus itt járt a földön, hanem mindenkor örökké. János evangéliumában olvashatjuk, hogy milyen bensőségesen szólította fel tanítványait a kölcsönös szeretetre. Azt mondja: Maradjatok énbennem, és én tibennetek.

Amint a szőlővessző nem hozhat (nem képes hozni) gyümölcsöt magától, csak ha a szőlőtőkének marad, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Jn.15,4. Átala nemcsak megismerhetjük az Isten országának lelkületét, hanem a Benne való hit hűsége, örökre szóló biztonságot jelent. Azt is mondja, Az én Atyám házában sok tartózkodóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek, mivelhogy elmegyek, hogy helyet készítek nektek.

Mindez azt jelenti számunkra, hogy a gyermekeit végtelenül szerető Atya visszavárja azokat, akik szeretik Őt,

Testvéri szeretettel Ildikó

Tóth Katalin

Kedves Annamari és kedves Testvérek!

05.10.

Minden mű, alkotás hordozza alkotóját.
Tükrözi azt ami, aki. Mindig más, megújuló.
Külső és belső kapcsolat, örökkévalósága.
Anyag és a szellem erejéből születő csoda.

Az anyagvilágban, a látható világban a fizikai nap tűzének melege és fényének világossága táplál mindent. A nap sugarai által éled a természet minden eleme. Minden mi életet rejt, életre kel. Felébred álmából, növekszik, alakul, változik, gyógyul ahol beteg, és ha elérkezik az ideje gyümölcsöt terem. Minden mi életet rejt, életre kel. Ez az isteni rend törvénye.

Mennyivel több, hatalmasabb, a mindenek felett álló láthatatlan Nap, az Atya, a VAN. Az Ő országa az Őbelőle származó és Őbenne élő, szellemi valóságát hordozó mennyei teremtményeinek, az angyaloknak az összessége. Az isteni szeretetnek, Isteni Igazságnak és mindezekkel, ami összhangba hozhatók, (értelem, békesség, bölcsesség, üdvösség,) hírvivői, közvetítői, szolgálói az angyalok. Tudják és tanítják is, hogy ezeket nem a sajátjukból nyerik, csupán annyi az övéké amennyit továbbadni képesek.

A láthatatlan világ Fénye, mely abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle.

*Azt az angyal így tanítja;
- "Utódok vagytok mind!
Jézusok."(40.b.)*

*"De hol a menny? Ott fent vagy lent?
Bizony bennetek pihen." (48.b.)*

"Minden a földön van" mondta nekem Jézus amikor az első prédikációmot kérte, hogy írjam meg miközben a "Széles az út, mely romlásba visz. Keskeny az igazi. Azért keskeny, mert csak egy ember járhatja, mert maga vágja" 16.b.L - sorokat olvastam.

Az, aki Jézust útként, élő módon vállalja, az a mindennapi életét, szeretetét, hitének megélését szívében és értelmében keresztül kibomló, angyalokkal való kapcsolat örömeiben éli. Feladatban szolgáló, szolgáló feladatban megszülető új által Lát és Hall.

Az evangéliumokban Jézus az Isten királyságaként tanítja; ...nem jön el szembetűnő módon, mert bennetek van. Lk.17,20-21

Hasonlítja a mustármaghoz, a kovászhoz és elmondja, hogy aki bejut a szűk kapun és minden körülmények ellenére vállalja Őt, az megéli helyét az Isten királyságába.

A "mennyei ország bennetek van", mindaz a szellemi tartalom mely az isteni rendnek felel meg. Az ember teremtettségében, kivétel nélkül mindenki benne van, mint lehetőség, ha tud róla, ha nem tud, akkor is. Benne van az a valóságot hordozó, teremtő erővel bíró szellemi mag, melyre, aki rátalál, felfedezi és befogadja, éhezi és szomjazza, annak bensőjében megnyílik a menny. Ettől a legmagasabbtól fogva értelme az Ige szerinti jót, a jó iránti szeretetből akarja és megcselekszi. Tettekre váltva a hiteles Jézus által bemutatott Atya Örök Szellemi Valóságokat hordozó tanítását, Örökéletre jut általa.

Az emberi benső mindent átölelő szeretetben való növekedése, egyéni útjainak vállalásával realizálódik. Ez a 100 kötél. Ehhez nélkülözhetetlen az egyén angyalokkal való kapcsolata. Az angyal által felkínált sugallatok juttatják el azoknak a lehetőségeknek a felismeréséhez ahol tapasztalatokat gyűjtve, eljut az Egyéniség állapotába. Önkéntes tettek, szolgálat, feladatok felismerésének folyamataiban tisztul, alakul az anyag, megváltva az ember, mindenkor teremtett önmagát.

Az egyedüli véget nem érő szabadság mámorában születő örömteli alkotás célja, vágya, hogy az ember méltó helyére kerülve, az Atya partnereként, amilyen ruhát ölt magára, olyan színben tündököljön.

Az EMBER- ré válás feltétele a Jézusi rendhez tartozás, az, hogy a Jézusi rend éljen benne, és a cselekedetei Belőle fakadjanak.

Szeretettel: Kata

Mennyei Ország teremtény?

05.14.

Mottó: A teremtény mennyek országa nem más, mint maga a pokol.

Én így gondolom:

János evangéliumának 1 fejezetében csodálatosan van megfogalmazva az Istenre, a teremtésre és az Ige, Jézusra vonatkozó tanítás:

János 1.1. Kezdetben volt az Ige (a Szó) és az Ige Isten felé irányít(ó volt) és Isten volt az Ige.

János 1.2. Ez kezdetben az Isten felé mutatott.

János 1.3. A Mindenség általa (Rajta keresztül) lett és nála nélkül (Tőle különválasztva) semmi sem lett, ami lett.

Felfoghatatlanul örömteli a Szent Mindenség kiáradása.

János 1.4. Őbenne élet volt és az élet volt az emberek fénye

Élet, de milyen Élet! Örök és örömteli szolgálat a Szeretet világában, a Szellem Szabadságának mámorában.

János 1.5. és a fény a sötétben ragyog (világít) és a sötétség azt nem tartóztatta fel.

Örök csoda, az Isten megjelenik a teremtésben! Az ember szellem számára Jézusban megjelenik az ÉLET FÉNYE.

János 1.6. Megjelent (támadt) egy ember, akit Isten küldött, akinek János volt a neve.

János 1.7. Ez tanú(bizony)ságtételre jött, hogy tanúskodják a fényről, hogy mindenki higgyen általa.

János 1.8. Nem ő volt a fény, hanem (jött), hogy tanú(bizony)ságot tegyen a fényről.

János 1.9. Az igazi fény már eljött a világba és fénybe borított minden embert.

János 1.10. A világban volt és a világ általa (Rajta keresztül) lett, de a világ Őt nem ismerte (fel).

A Mennyek Országa, az Isten Királysága Jézusban hallható, látható, és tapintható lett, Aki az ember számára a gondolkodás-átalakításhoz kötött újjászületés nélkül felismerhetetlen és megismerhetetlen.

János 1.11. A sajátjába jött, de az övéi nem fogadták be Őt,

János 1.12. de akik befogadták Őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek, azok, akik az Ő nevében hisznek,

A hatalom:

János 1.13. akik nem vérből, sem a (hús)test akaratából, sem férfi akaratából, hanem Istenből (szü)lettek.

vagyis:

János 3.3. ha valaki nem lesz újjá (nem származik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát),

Ezek után számomra nyilvánvaló, hogy az Jézusban megjelent Mennyek Országa nem teremtmény. Nem lehet teremtmény, mert a teremtménynek van teremtője. Jézus amikor arról tanít, „mert miképpen az Atyának élete van önmagában, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában,” akkor ezzel azt mondja, amivel János evangéliuma kezdődik: *Kezdetben volt az Ige (a Szó) és az Ige Isten felé irányít(ó volt) és Isten volt az Ige. A Mindenség általa (Rajta keresztül) lett és nála nélkül (Tőle különválasztva) semmi sem lett, ami lett.*

Eddigi tanulásunkból már tudjuk, hogy a Jézusban megjelent Ige, az Atya kimondott szava, az Atya „örömteli szívbőségéből” kimondott Valósága, AKI EGY AZ ATYÁVAL. Az Atya Jézusban megjelent Örömteli Valóságára nem mondható el, nem „húzható rá” a

kilenc boldogság tanítása, de az emberre igen. Az Isten nem ember, az ember meg nem Isten. Az ember **csak** EMBERRÉ lehet a Jézusban megjelent Örömteli Valóság megismerése, megszeretése, befogadása, felfedezése által. A „**csak**” nem degradáló a mondatban, hanem örömteli célt hordozó: *Én vagyok az Út az Igazság és az Élet.* Emberhez méltó, emberi szívet felemelő, embert boldoggá tevő Feladat és Cél.

A Mennyek Országá, az Isten Királysága, ami „készen van” az ember számára **csak** be kell fogadnia a szívébe. Amíg ez meg nem történik az ember mindig megteremteni körülményeiben az önmaga külön (Jézus nélküli) mennyek országát, ami valóban teremteny, mert róla szól. Az emberi mennyek országa, a körülmények mennyországa – ami inkább pokol, mint mennyország - mert tele van önzéssel, nyugtalansággal, békétlenséggel, a birtokoltnak vélt emberi boldogság elvesztésének félelmével. Hányan és hányan indulnak el azzal a szándékkal a földi életben, hogy a világot körülményeiben jobbá tegyék - természetesen mások és nem önmaguk „megnevelése” által – és ettől nem lett még jobb hely a Föld. Csak a pokol lett „nagyobb”. (A minden napi hírek erről szólnak.)

Minden ember, még az is, aki nem tud róla, vagy nem akar tudni róla, teremtménye a Mennyei Atyának, aki nem kisebbre, mint a valódi Mennyek Országabeli Életre van teremtve, az Isten Országá bennetek van lehetőségben. Ami nem az emberen kívül van, hanem a bensőben, a szívben van. Szerintem ezt igazolják a következő idézetek:

Nyugtalan a szívetek, amíg Bennem meg nem nyugszik,
Máté11.29. Vegyétek magatokra igámat (jármomat) és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű és megtaláljátok lelketek nyugalmát.

Nálam nélkül semmi jót nem vagytok képesek tenni.
János15.5. Én vagyok a szőlőtőke, ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mivelhogy nálam nélkül (tőlem elválasztva) nem tehettek (nem vagytok képesek tenni) semmit.

Az Én békémet adom nektek,
az én békémet adom nektek, nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne háborogjon (nyugtalankodjék) a szívetek és nehogy elcsüggedjete, jános 14,27

Újjá kell születnetek, mert aki nem születik újjá, nem képes felfogni, felfedezni a mennyek országát.
ha valaki nem lesz újjá (nem származik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát), János 3,3

Én vagyok az Út, Igazság és az Élet. Az az Élet, Aki a teremtmény ember számára egyben a Mennybe vezető út Hogyanja. Példát adtam.
Én vagyok az út és a való(igaz)ság és az élet, senki sem jut az Atyához csak rajtam keresztül (általam). János 14,6

Aki szeret Engem abban jelen lesz az a Menny:

ha valaki szeret engem, Igémet (szavaimat) megőrzi (és) az Atya is szereti őt, és hozzá megyünk és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála, János 14, 23

Én és az Atya Egy vagyunk. János 10,30
Aki Jézust látta, látta az Atyát is.
aki látott engem, látta az Atyát, János 14,9

Aki Jézust megismeri és megszereti, az Atyát is megismeri és megszereti.
A Mennyek Országá Maga a Fény.
*Máté17.1. Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét Jánost és felvitte őket külön egy magas hegyre,
Máté17.2. és ott átváltozott előttük és arca ragyogott mint a nap, a ruhája pedig fehér lett, mint a fény.
én a világ fénye vagyok, aki követ engem, semmiképpen sem jár-kei a sötét(ség)ben, János 8,12*

A Mennyek Országá a Szabadság mámorában élők-szolgálók világa. A SZELLEMBEN élő boldog ember szellemek világa.
A Mennyek Országá a Szeretet Országá; Szeressétek egymást....
szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket. János 15,12

Égi Gyermekek számára a Haza találtság Öröme, a SZELLEMBEN való Örömteli Hazataláltság.
*János4.23. de eljön az órá, és az (már) most van, amikor az igazi (valódi) imádók szellemben és való(igaz)ságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyeneket keres magának imádóiuul.
János4.24. Szellem az Isten, és azoknak, akik Őt imádják, szellemben és való(igaz)ságban kell imádniok.*

A Mennyek Országá az Atyát szellemben és Jézusban imádók „országá”. Ami nem hely, hanem lelkület, vagy is Jézus jelenléte az emberben, aki az Ő hústestben lévő tanítványa.

Az imádat az a magatartás, amit a Földön is ismerünk: Szeressétek egymást úgy, ahogy Én szeretlek benneteket. Ha így teszünk (vagy Jézusra figyelve törekszünk erre,) akkor a Mennyek Országá bennünk van, már a Földön is. Amikor pedig elhagyjuk e világot, benső világunk tartalma Valósággá lesz, vagyis a Mennyek Országá lesz az Otthonunk, Étélünk, Italunk és Levegőnk.

Szeretettel, Petróczi István

Szabó János:

Mennyek Országá, mennyek országa?

A Vida Sándor fordítása szerinti négy evangéliumban:

1. A mennyek országa kifejezés: nem szerepel.
2. Az Isten országa kifejezés: nem szerepel.

Ugyanakkor az Ap. Csel. –ben 17, Pálnál 41, helyen található a menny szava. Az Isten Országá kifejezés, nem található.

Viszont az „Egek (Istenének) királyi uralma”:

Máténál 40, Márknál 14,

Az Isten Királysága:

Máténál 1, Márknál 1, Lukácsnál 13, Jánosnál nem jelenik meg. A kétféle királyság kifejezéssel tehát összesen, 69 alkalommal találkozunk.

Mindenesetre az egyértelműség vonatkozásában korai még elégedetten hátra dőlni, mert a Károli Gáspár fordításban az előbbiekkal ellentétben, Máténál az Egek (Istenének) királyi uralma helyett a mennyek országa, Márknál és Lukácsnál viszont a Vida fordításban nem található Isten Országá szerepel.

Az 1972-ben napvilágot látott Szt. István társulat gondozásában, nagynevű professzorok és doktorok fordítása szerinti Bibliában is, a mennyek országa kifejezés mellett, elsősorban a „Jézus országa” megfogalmazás az uralkodó.

Az kideríthetetlen, hogy egy adott egyén, vagy társulat milyen szempontok szerint fordított így, vagy úgy. Persze értelemszerűen lehet hivatkozni arra, hogy a fordítás a szír, vagy kopt, netán a latin nyelvű Vulgáta alapján készült. Amit látni lehet az, az, hogy a krisztusi szeretettől átjárt keresztény szerzőknek, eszük ágában sem volt az Újszövetség fordításait sem összehangolni, sem egyértelműsíteni.

Közösségi munkánkban külön kegyelem a számunkra az, hogy ezen a téren is rendelkezünk a hittől átjárt, és szeretettől vezérelt józan értelem vizsgálatának a lehetőségével.

A „Bibliai nevek és fogalmak” c. könyv anyaga, a „Mennyek Országá kifejezés esetén, az Isten Országá megfogalmazásához irányít. Az „Isten Országá (Királysága) cím alatt pedig az olvashatjuk, hogy:

Isten szuverén uralma, ahogyan az Krisztusban alakot öltött, hogy ellenségeit legyőzze és Magának olyan népet teremtsen, amely fölött uralkodhat.....

A Magyar Katolikus Lexikon, az Isten Országá címszó alatt az írja:

„szentírási fogalom Isten uralmának jelölésére. Az Isten Országá képletes kifejezés, nem területileg meghatározott országot jelöl. Beteljesedett állapota a mennyország....

A rabbinista irodalomban a Kr. u. 1. sz- tól kezdve sok helyen szerepel a mennyek országa kifejezés. Minthogy a menny, Isten nevét helyettesítette, melyet nem akartak kimondani, a kifejezés egyenértékűnek minősül az Isten Országával”

Mindez elég jól mutatja az Isten Országa kifejezésnek, a kereszténység fogalmi körében megjelenő, bár nem területi, de mindenképp emberi uralom jellegét. Lefordítva azt jelenti, hogy a számukra az Isten országa az a nép, amely fölött az Isten szuverén módon uralkodik. Puff neki!

Cseri Kálmán református lelkipásztor ezt prédikálta az Isten Országáról:

Az Újszövetség eredeti görög szövegében, ez a szó: ország, ezt jelenti: királyi uralom. Jézus tehát arra tanít, hogy kérjük: valósuljon meg Isten királyi uralma ezen a földön ugyanúgy, mint ahogy a mennyben. Hol valósul meg Isten országa, Isten királyi uralma? Ott, ahol az emberek Őt Úrnak vallják, Királyként tisztelik, és neki önként engedelmeskednek. Ez valósulhat meg egyre inkább ezen a földön úgy, mint a mennyben.

Tovább kutatva a kérdésben kiderült, hogy ha van Egek királyi uralma, akkor az Egeknek nemcsak királya, hanem királynéja is kell, hogy legyen. Ezt törekszik igazolni az „Újpesti Egek Királynéja római katolikus főplébánia”, Máriára utaló elnevezése is.

Az elnevezések használata területén, figyelemre méltó dr. Szalai András kutató írása (<http://www.apologia.hu/keresztenyseg/biblia-1/letezik-mennyország>), amelyben a következő megállapításokkal találkozunk:

A „mennyország” az egész egyházban elterjedt kifejezés. A Károli Bibliában (1908) négy helyen fordul elő: Lk 12:33, a Lk 18. fejezet bevezető fejléc szövegében és a 18:22-ben, illetve az ApCsel 2:34-ben, mindenhol a „menny” jelentéssel. Az újabb fordításokban (ÚFO, SZIT, KNV stb.) nem fordul elő, a fenti helyeken is mindenhol az egyértelmű „menny” szó áll – helyesen.

A szó okkal hiányzik az új fordításokból, ugyanis nem bibliai kifejezés: nincs konkrét héber vagy görög eredetije. Sajátos magyar találmány, kegyességi szleng, ami a „menny” (értsd: a túlvilág) és a „Mennyek országa” (értsd: Isten királyi uralma a földön, az „Isten országa” szinonimája) összeolvasztásából született. A kifejezés két eltérő jelentésű szót von össze egy olyan szóba, amely az egyikre hasonlít („Mennyek országa”), de a másokra utal (hely a túlvilágon). Így aztán könnyen félre lehet érteni és magyarázni bizonyos szövegeket (pl. Mt 5:3, 11:11, 13:24, 19:14, 25:1 stb.).

A lényeg tehát, hogy nincs „mennyország”, csak „menny” (ami a túlvilág), illetve – amint látni fogjuk– a „Menny / Isten országa/királysága” (földi uralma).

Az eredeti bibliai kifejezést a magyar fordítások „a mennyek” vagy „az egek” szóval adják vissza. A magyarban azonban az ég elsősorban földrajzi, a menny pedig kizárólag vallási fogalom, ami a túlvilágra utal.

Ami az „egek” jelentést illeti, az ókori zsidók az odafenti és a túlvilágot hagymaszerű rétegekben képelték el: az első ég a madaraké, feljebb a második ég az angyaloké, legfelül a harmadik ég Isten jelenléte (vö. 2Kor 12:2).

Összefoglalva, ha a bibliai szövegekörnyezet egyértelműen a látható levegőégre utal, akkor a helyes magyar fordítás „az ég”, ha pedig az angyalok és Isten világára, akkor „a menny”. A többes szám magyartalan, így magyarázatra szorul:

Ami a magyarra hagyományosan „ország”-nak fordított szót illeti, a görög baszileia királyságot jelent. A hé baszileia tón uranón tehát „az Ég / a Menny Királysága” (ld. Mt), ami ugyanaz, mint a hé baszileia tu theu, „Isten Királysága” (ld. Lk)

A megoldás már ott van a modern bibliafordításokban. Nincs „mennyország”, csak „égbolt” és „menny” (túlvilág), illetve létezik „az Ég / Menny királysága”, ami ugyanaz, mint „az Isten Királysága”, és ez a „mennyei Királyság” (2Tim 4:18) egy napon a földön is megvalósul.

No, most légy okos Domokos!

Eddigi vizsgálódásunk eredményeképp. a témánkkal kapcsolatos keresztény fogalmi körben, az egek, menyek kifejezés magyarázatát, többnyire három egymást feltételező szóval lehet jellemezni: ország, király, uralom. Pontosabban: az Isten királyként uralkodik az országában, ami a mennyben, illetve az égben van.

Mindez, a földi társadalmakban meg így jelent meg: a király, istenként uralkodik az országában. A keresztény vallásban pedig: a pápa az isten helytartójaként uralkodik, minden ország királyán. Ami viszont mindhárom esetben jelen van, az-az ország, a király és az uralom. Az isten szava meg a feltétel nélküli uralmat, mint az élet és halál, a nyomor és jólét, a büntetés vagy kegyelem fölött való hatalmát volt hivatva jelölni.

Ennek a három szónak a jelentését minden ember értette, mert közvetlen módon, a bőrén tapasztalta meg. Ebből adódóan nem is tudott különbséget tenni a királya, vagy az istene uralma között, mert az ország, ahol élt, nem volt kérdéses. Ezt jellemezte az is, hogy mind a kettőnek adót kellett fizetnie.

Az viszont az evangéliumok szóhasználatának bőségéből is jól látható, hogy Jézus valamit nagyon el akart mondani minden embernek az Atyáról. A Törvényt adó Jahvéban hívő zsidóknak az ABBÁRÓL. Méghozzá oly módon, hogy a valóságban még a mai napig nem születtek meg azok a szavak, amelyekkel ezt minden kétséget kizáróan, félreérthetetlenül tudta volna megfogalmazni. Azért nem, mert minden megjelölés, minden fogalom arról szól, hogy milyen az Isten? Milyen Isten az Atya?

Így magától értetődően vagy hasonlatokkal, vagy példabeszédekkel mondta el az Atya mindenséget teremtő, kimeríthetetlen és végtelen valóságáról azt, amit az evangélisták a

menny, az egek királyi uralma, az Isten országa, az Isten királysága kifejezésekkel fogalmaztak meg. Végül is érthető, mert ők, mint keresztény szerzők, elsősorban Mózes és a próféták, valamint Pál szövege által azzal a Jahvéval találkoztak, aki a Messiás által akarta Izraelt az Isten királyságává tenni, ahol királyként és főpapként ítél és uralkodik minden nép felett. Nyilvánvalóan nem láthatták, nem tudhatták, hogy az ország, király és uralom szavaihoz, olyan emberi földhözragadt tartalmakat párosítanak, amelyekhez a Jézus által tanított Atyának, semmiféle köze nincs.

Nem tudhatták, hogy AZ ISTEN, NEM EMBER! Az Isten királysága, nem az emberek hatalmának, az Isten uralma nem az ember kiszolgáltatottságának, engedelmeskedni kényszerülésének a területe.

Így aztán a későbbiekben kialakult keresztény egyházak papjai, főpapjai, pápái, minden további nélkül szülték meg a hívőkből az isten országát. Annak az istennek az országát, amelyben a pápa, királyokat, császárokat megszegyenítő fényűzésben ítél és uralkodott.

De visszatérve a korábbi megállapításunkhoz (Jézus valamit nagyon el akart mondani minden embernek az Atyáról.), az a kérdés, hogy mit?

Nyilvánvalóan azt, amit a történelem során az ember, a pap, a főpap és pápa, az Istenről, mint Atyáról elképzelni sem tudott.

Azt, hogy *Szellem az Isten (Jn.4.24.)*, amiből az következik, hogy az Ő 'országa' is szellemi. Azt, hogy abban a szellemi valóságban, ami Ő maga, minden teremtett szellemi lény számára, igaznak és igaztalannak (Mt.5.45.), tartózkodóhelyük van (Jn.14.2.).

Semmi kétségem nincs afelől, hogy a Mennyek (menny) országa, az Isten Országa, Egek (Istenének) királyi uralma, Isten királysága kifejezések alatt Jézust, mint az Atya szavát, igéjét érthetem (Jn.1.3.), amik kivétel nélkül az Atyát jelentik.

Ez az emberi hasonlattal megfogalmazott ország illetve királyság, minden várakozás ellenére nem hely, hanem mindenki számára egy olyan állapot, amit a szíve, minden szellemi lény számára láthatóan, megélhetően hordoz.

Valójában már nem is az a kérdés az, hogy a többféle szóhasználat közül, melyik a legkevésbé félreérthető, hanem az, hogy kit látunk mögötte. Kiben hiszünk. Abban, aki olyan, mint az ember, vagy abban, akit Jézusban tudunk meglátni (Jn.14.9.).

Ma már láthatjuk, hogy a mennyek országa, Egek Királysága, Isten országa, Isten királysága, az Egek Istenének királyi uralma, csak az Istenben levés különleges állapotát hivatott jelezni. Azért különleges, mert az Isten országa, földi értelemben nem ország. Az Isten királysága, nem királyság, Az Isten királyi uralma pedig nem uralom. Annak ellenére nem, hogy az ember a tapasztalataira építve nagyon, nagyon nehezen tudja, vagy nem tudja felfogni azt, hogy a menny az Atyában levés felfoghatatlan állapotát, az uralom a kiáradása általi szolgálatát, az ország pedig a mindenben forrásként való jelenlétét jelzi.

Így a kiinduló kérdésünk, miszerint a mennyek országa teremtett-e, átalakult arra, hogy milyen is az Atya? Milyen, mint menny, mint az Egek királyi uralma, mint az Isten országa?

A válaszom az, hogy olyan, amit a földön el sem tudunk képzelni. Nevezetesen: TELJES BIZTONSÁG, BÉKE, ÖRÖM, FÉNY, SZERETET, KÖZÖSSÉG és KAPCSOLAT.

„A Hang” ezt így közvetítette: *Bizony igaz, hogy azok, akik Hozzám akarnak tartozni, három csalódáson kénytelenek átverekedni magukat. Az első, hogy nem vagytok olyan jók, mint gondoljátok. Ez még aránylag könnyű. A második, hogy az emberek nem olyan rosszak, mint gondoljátok. Ez már nehezebb. De a legnehezebb a harmadik csalódás! Csalódnotok kell az általatok kialakított istenképben. Isten egészen más, mint gondoljátok! (4018. válasz).*

Viszonyításképp hadd hivatkozzam Helen Wambach amerikai pszichológusnő „Hányszor születik egy ember” 1991. kiadott könyvére. A könyv, mintegy 750 ember hipnózisban feltett kérdésekre adott válaszait tartalmazza.

A kérdések a szellemvilágból való leszületek motivációira vonatkoztak, mint: „Döntés az indulásról az új életbe”, „Mikor lép be a szellem a magzatba?”, stb. A VII. fejezet, „A nagy lépés megszületni” válaszaiban, valamiképp megjelennek a szellemvilágban való lét (a Jézusba való hit szóba sem került), és a földön megélt első érzékelés közötti különbségek.

Pl: - „A születés élménye számomra átkerülés egy tágas helyről egy szűk helyre.”

- „A megszületés ijesztő és fizikailag is fájdalmas volt számomra. Iszonyatos érzés elveszettnek lenni az űrben, ahol nincs semmi vigasztaló, semmi, ami körül fogná az embert.”

- „Amikor megszülettem, érzékeltem mások érzéseit. Meglepetve tapasztaltam, hogy anyám nem akart engem. Az emberek személytelenek voltak. Azt gondoltam: ez aztán magányos utazás lesz.”

- „Nem emlékszem biztosan, hogy miként zajlott le a szülőcsatorna élménye, de megszületésem után elidegenedettnek és magányosnak éreztem magam. Itt voltam az idegenek világában, elveszette.”

- „A szülőcsatorna kényelmetlen átélés volt. Olyan érzésem volt, mintha az űrbe emeltek volna, - elszomorított, hogy megint ilyen tehetetlen vagyok, jóllehet megvan a teljes felnőtt intelligenciám.”

- „Úgy éreztem, egyszerre csak kiűsztam a szülőcsatornából. Amint kiűsztam, ember lettem. Úgy képzeltem, hogy játszani fogok, de itt csak zűrzavar volt, és én vágytam vissza az űrbe, ahol minden csupa fény.”

- „A megszületésem után nyomban fényt, hideget és fájdalmat tapasztaltam, amikor lélegezni próbáltam. Igazán vissza akartam menni oda, a külső világosságra.”

- „A szülőcsatorna élmény számomra határozott küzdelem és némi habozás volt. Közvetlenül a megszületésem után azt gondoltam: Haza akarok menni!”

Azt hiszem ez a legtökéletesebb megfogalmazása az Egek királyi uralmának, az Isten királyságának, országának, a mennynek: **az-az állapot, ahol valóban OTTHON vagyunk!**

2021. 06.24.